

ÉVELŐ ÉLŐMULCSKEVERÉKEK HATÁSA A GYOMOSODÁSRA

Gál Izóra, Madaras Krisztina, Pusztai Péter

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet, Budapest,
Magyarország

gal.izora@uni-mate.hu; madaras.krisztina@uni-mate.hu; pusztai.peter.tamas@uni-mate.hu

Az ökológiai gazdálkodásban tilos a gyomirtószerek használata. Emiatt a nagyobb felületen zajló zöldségtermesztésben leggyakrabban a mechanikai gyomszabályozásra, azaz a sorközök kapálására, illetve a talajtakarásra hagyatkoznak a gazdák. A talaj takarására holt vagy élő mulcsot használhatunk. Az élőmulcsok, a kultúrnövénnyel egy időben, annak sorközeiben vagy a teljes felületen azzal együtt növő talajtakarásra használt növények. A holt mulcshoz képest számos közismert pozitív hatással bírnak a talaj szerkezetére, vízbefogadó képességére, a talajélet támogatására. Ezen túl biztosítják a talajtakarás egyik fő célját, a kultúrnövénnyel versengő gyomnövények minél kisebb energia és időráfordítással történő visszaszorítását is. Ez utóbbi hatást vizsgáltuk két éven keresztül a 2018-ban beállított szabadföldi kísérletünkben, melyben három különböző keveréket vetettünk össze a kapált kontrollal. Mindhárom keverék két-két fajból - egy fűféléből és egy pillaggósból - tevődött össze. A kísérlet első évében palántázott csemegekukorica, míg a második évben ugyanazon a területen vetett kifejtőbab volt a főnövény. Az évelő keverékek fűféle komponense mindhárom esetben az angol perje, míg a pillangós komponensek a fehér here, a komlós lucerna és a nyúlzapuka voltak. A bevetett sorközöket egy tenyészidőszakon belül többször kaszáltuk, a gyom- és az élőmulcsnövények felületborítását és a főnövény terméseredményeit mértük.

A két éves vizsgálati időszak lehetőséget nyújtott az egyes keverékek különböző gyoméletforma csoportokra gyakorolt gyomelnyomó és termésszintet befolyásoló hatásának felmérésén túl, az évelő keverék komponenseinek a telepítés évében, majd a következő évben tapasztalható borításváltozásának nyomonkövetésére is.

Az első évben inkább a pillangós komponens, míg a második évben megerősödve már a fűkomponens is kifejtette gyomelnyomó hatását. A keverékek évelő jellegének és az évi többszöri kaszálásoknak köszönhetően a sorközökben a második évre visszaszorultak az egyényári gyomnövények. A két főnövény különféleképpen reagált az élőmulcs alkalmazására. A palántázott csemegekukorica terméseredményét nem, míg a vetett kifejtőbab termésmennyiségét kifejezetten negatívan befolyásolta az élőmulcs.

Kulcsszavak: élőmulcskeverék, zöldségtermesztés, gyomszabályozás, vegyszermentes termesztés